

Misna slavlja i župni oglasi

Pon. 20. travnja	19 Po nakani (al)
Uto. 21. travnja	19 Po nakani (al)
Sri. 22. travnja	19 Na čast Sv. Josipu: Po nakani (al)
Čet. 23. travnja	19 + Đurđa i Milan Rendulić
Pet. 24. travnja	19.
Sub. 25. travnja	19 + Jure i Josip Franjković; Marija i Franjo Žlimen; Marija i Jure Rebrović; Jure Žlimen
3. USKR. 26.4.	10 SVETIŠTE: Misa za narod (bez naroda)

- 1. ODREDBOM** – naših biskupa do daljnega neće se slaviti mise i sakramente s narodom. Pratite slavlja na radiju ili televiziji. **Iz Svetišta je večernju molitvu preko Facebooka u 21 h.**
- 2. ŽUPNIKA** za hitne potrebe možete dobiti na broj mobitela 098-887-044.
- 3. SRETAN USKRS** – pravoslavnim vjernicima koji slave Uskrsnuće Isusovo 19. travnja.

Blagdan Božanskog Milosrđa

U jubilarnoj 2000. godini papa Ivan Pavao II. kanonizirao je sv. Faustinu Kowalsku, poljsku redovnicu Družbe Sestara Majke Božjeg Milosrđa, i istodobno je proglasio u Katoličkoj crkvi blagdan Božanskog Milosrđa, koji je sam Isus zahtijevao u objavama spomenute svete. Na taj dan svaka osoba može primiti potpuni oprost pod redovitim uvjetima (sakrament ispovijedi, sv. pričest, molitva na nakanu za Svetoga oca). Zašto u Crkvi blagdan Božanskog Milosrđa?

Bl. Mihael Sopočko, ispovjednik sv. Faustine i ostvaritelj svih Isusovih molbi izrečenih redovnici, obrazlaže nužnost slavljenja Božjeg Milosrđa u liturgiji na prvu nedjelju iza Uskrsa. Smatra da se danas u svijetu niječe postojanje Boga i zato pada moral, osjećaj pravednosti i odgovornost za počinjena djela. U stvarnosti gomilanja grijeha čovjeku je nužno približiti Boga u njegovu najvećem primatu, a to je njegovo neizrecivo milosrđe, jer ta istina raspršuje ljudsko nepovjerenje prema svom Stvoritelju. Sam je Isus rekao sv. Faustini: "Ja želim da blagdan Milosrđa postane utočište i zaklon svim dušama, posebno jadnim grešnicima." "Usprkos mojoj gorkoj mucu, propadaju duše. Dajem im posljednje sidro spasa. To je svetkovina moga milosrđa."

Kako svečano proslaviti blagdan? - Milosrdni Isus je molio da se pripremamo za taj blagdan devetnicom - moleći kronicu Božanskog Milosrđa, koja počinje na Velik petak. Sam je Isus izdiktirao nakane: za grešnike, svećenike i Bogu posvećene osobe, pobožne i vjerne duše, pogane i one koje ga još ne znaju, heretike i odijeljenu braću, djecu i ponizne duše, štovatelje Božjeg Milosrđa, duše u čistilištu i ohladnjele duše. Bl. M. Sopočko vidi složenost tih nakana s molitvama liturgije Velikog petka. Isus želi da uronimo cijelo čovječanstvo u "more njegova milosrđa". Bilo bi poželjno, po Isusovim riječima upućenim sv. Faustini, da se na taj dan izloži za javno štovanje slika Milosrdnog Isusa, a svećenici propovijedaju o njegovu nedokučivom milosrđu.

- **ŽUPNI TJEDNI LISTIĆ** *Pod Gospinim plaštom* (PGP) nabavite na Vojnovcu (gđa. Milene Jularić); Cerovnik - na oglasnoj ploči pred crkvom; Skradnik (gđe. Vesne Živčić) i u Oštarija pred Svetištem na oglasnoj ploči. Uzmite i ponesite susjedima...

pop Antun Luketić - Župni ured Oštarije: www.zupa-ostarije.com

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC
047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com
19. travnja 2020. • 2. USKRSNA • God. XI. • br. 16 (503)

20

Uskrsna poruka biskupa Hrvatske biskupske konferencije

Draga braćo i sestre u Kristu Uskrsnomu!

1. Ulaskom u Veliki tjedan započeli smo proslavu otajstva smrti Isusa Krista, Sina Božjega, otajstva njegove nemoći i zemaljskoga poraza, te njegova uzdignuća u slavu. U trenutku umiranja Gospodin se obraća nebeskomu Ocu riječima: »Oče, u ruke tvoje predajem duh svoj.« (Lk 23,46). Isusova predanost milosrdnomu Ocu nama je vjernicima uzor i poticaj. Posebice nam je taj stav potreban u ovim danima kada našu domovinu i cijeli svijet pogađa širenje bolesti koja je uvelike zaustavila redovitost života i rada, unijela nesigurnost i poremetila blizinu ophođenja i susreta. Uz to, kao biskupi suosjećamo sa Zagrebačkom nadbiskupijom, s ljudima u Zagrebu i okolici koji su doživjeli razorni potres koji je pojačao kušnju ugroženosti, dodatno uznemirio ljude, oštetio im domove i crkve, te uzdrmao dušu i osjećaje.

Kao zajednica Kristovih vjernika koja živi blizinu s Gospodinom, u susretu i zajedništvu s bližnjima, u ovim danima kušnje osjećamo velik nedostatak liturgijskih slavlja u kojima primamo puninu euharistijskoga dara. Premda smo medijski povezani s mjestima gdje se misa slavi, nedostaje nam širina očitovanja vjere s drugim vjernicima. No, to nas usmjerava na dublje razmatranje i na uporište u sigurnoj nadi. Jer, kada trpi čovjek, zajedno s njime trpi i Krist. On se utjelovio i patnju podnio kako ne bismo ni u jednom iskustvu bili sami i bez njegove milosne pomoći.

2. Veliki tjedan suočava nas sa znakovima i iskustvima nedostataka i praznine. A vjera nam omogućuje baš u životnoj praznini otkrivati prisutnost Živoga. To je iskustvo uskrsnoga jutra koje je anđeo objavio ženama: »Nije ovdje! Uskrsnuo je!« Stoga, u svakoj ljudskoj praznini odjekuje vijest da nam je po Uskrsnulomu Gospodinu darovana punina. Jer čovjek nije stvoren za prazninu, nego za Puninu.

U nedjelju Uskrsnuća Gospodinova Crkva moli: »Bože, ti si danas po svojem Jedinorođencu pobijedio smrt i nama otvorio pristup vječnom životu.« To je Radosna vijest koju i mi naviještamo i svjedočimo. Život vječni za nas počinje kada se sjedinimo s Božjim Sinom, kada prihvatimo Boga koji nam se daje i koji se predao za nas. U tom vidu i kušnje kroz koje prolazimo obasjane su svjetlom Uskrsa, koje ostaje našom novom snagom i utjehom.

3. Stoga vas, braćo i sestre, potičemo da ne prestanete moliti i vjerovati u snagu molitve. Poučeni biblijskim uzorima molitve i primjerima naših preda, molimo

Stepinac: Uzalud vam sav tisak i sve radiopostaje, našim srcima nikada nećete ovladati!

jednostavno i iskreno poput psalmista čiji su vapaji i molitva kao melem duši našoj. Gospodinove riječi zvuče poput uskrsne pobjede: »Izbavit ću ga jer me ljubi, zakrilit ću ga jer poznaje ime moje. Zazvat će me, a ja ću ga uslišiti, s njim ću biti u nevolji, spasit ću ga i proslaviti. Pokazat ću mu spasenje svoje.« (Ps 91,114-16). Iz te sigurnosti spontano se uzdiže i naš ponizni vapaj: »Gospodine, pogledaj našu muku i zaustavi navale zla; oslobodi nas od preteških kušnja! Ali, prije svega, daj nam spoznati i vršiti volju tvoju!« Zato je iznimno znakovito i plodonosno što smo tijekom proteklih tjedana bili ujedinjeni u molitvi putem medija i drugih tehničkih sredstava. To nam je olakšalo samoću i udaljenost, a ohrabrialo i jačalo naše pouzdanje u Gospodina.

S osobitom molitvom i bratskom blizinom pratimo brižnost onih koji svojim služenjem svjedoče istinsku ljubav prema čovjeku: liječnici i medicinske sestre, državni dužnosnici, policija, vojska, djelatnici medija, vatrogasci, trgovci i volonteri, te svi ostali koji su pokazali spremnost izložiti svoje živote i zdravlje u obrani od opasnog virusa i razornog potresa. Nastavit ćemo ih uključivati u svoje molitve, s vjerničkom zahvalnošću koja nas potiče da činimo sve da se nitko ne osjeti odsutnim u našoj ljubavi.

4. Braćo i sestre, dok promatramo svoje muke i životne kušnje, koje nas već nekoliko tjedana pritišću, tješi nas vjera u uskrsnuće Isusa Krista koji je nadvladao svako zlo, pa je i samu smrt pobijedio. Zahvalni smo Gospodinu i ove godine za njegovu uskrsnu blizinu. On nakon uskrsnuća pokazuje učenicima svoje rane kako bi ih izvukao iz malodušnosti i beznađa. To su rane koje su vidljive, koje bole, ali i koje sjaje na licu Crkve, koja je Njegovo otajstveno tijelo. Onima koji nisu vjerovali Isus ne pokazuje nebesku slavu, nego preobražene znakove svoje muke. Svojim uskrsnućem on upućuje na novu dimenziju preobraženosti stvorenoga svijeta.

U ozračju Uskrsa upućujemo jedni drugima čestitke i dobre želje. Nakon drame i šutnje Velikoga petka opet će zabrujati crkvena zvana i objaviti vijest koju je Marija Magdalena »rano u jutro, još za mraka« (Mk 16,9) otrčala priopćiti apostolu Petru. Neka nas sve uskrsnuli Gospodin učvrsti u vjeri i pouzdanju da je On sada »zdesna Bogu i da se zauzima za nas« (Rim 8,35). Osnaženi tom vjerom i mi ćemo svim nevoljama usprkos »stajati čvrsto u Gospodinu« (Fil 4,1). Uskrsnuli Gospodin je nada i snaga naša. On je svjetlo u povijesti ljudskog mraka i tame. On je središte i smisao svega.

U toj vjeri svim vjernicima naših (nad)biskupija, kao i onima izvan domovine, te svima do kojih dopire naša riječ, čestitamo Uskrs i želimo da bude ispunjen nadom, radošću i svakim nebeskim blagoslovom!

Biskupi Hrvatske biskupske konferencije

U Velikomu tjednu 2020.

Godine 1935. „Društvo klanjalaca“ iz Zagrebu poklonilo je crkvi štolu bijelo-plave boje, novu burzu s plašćem, jedan novi korporal i tri nova purifikatorija.¹ U rujnu iste godine kupljeno je platno i tračci za pet novih humerala (naramenika), a 2. studenog 1937. godine nabavljen je novi obrednik.² Budući da je bio oštećen, 22. kolovoza 1938. godine obnovljen je gromobran (elektroda, bakrena spirala u zemlji i novi šiljak na tornju) na crkvi. Radove su izveli tehničar Lado Turk i monter Stjepan Novak iz tvrtke „Specijalno odelenje za montaže in preglede strelavodov – gromobran – Potočnik Josip“ iz Maribora u Sloveniji.³ Dvije godine kasnije, 25. studenog, Joso Ivanović iz Zagreba pregledao je gromobran i popravio nedostatke.⁴

Po sjećanju starijih župljana možemo donekle, opisati kako je izgledala unutrašnjost crkve do Drugog svjetskog rata.

Naprijed u svetištu crkve, s jedne i druge strane ispred glavnog oltara bile su klupe za kaštalde (crkvene odbornike). Uz svetište crkve s desne strane nalazila se sakristija, u razini s crkvom (danas je sakristija nešto niže od same crkve budući da se nalazi u sklopu župnog stana koji je dograđen do crkve). Iznad sakristije nalazila se mala soba s malim korom otvorenim prema svetištu crkve. Na tom koru stajali su učitelj i ugledniji župljani. Tako se stariji župljani sjećaju jednog od tih uglednijih župljana, Andrije Špehara (Pikana). S desne strane pred svetištem bio je oltar Majke Božje (Gospe Snježne). Pokraj njega se na četiri stupića nalazio raširen baldahin (nebo) koji se nosio u procesiji s Presvetim Oltarskim Sakramentom. Iznad baldahina bila je do zida dograđena propovjedaonica na koju se ulazilo iz sakristije po stepenicama do današnje spomen-sobe vlč. Dragutina Fifke i kroz vrata na zidu. S lijeve strane pred svetištem bio je kip sv. Antuna, a s iste strane uza zid na sredini lađe drvena ispovjedaonica. Krstionica se nalazila pri dnu lađe, lijevo od ulaza. Iznad ulaza u crkvu nalazio se kor na kojem su bile smještene orgulje.⁵

Prilikom talijanskog bombardiranja Cerovnika te paljenja i pljačkanja cerovničkih zaselaka, 27. veljače 1943. godine, uz župni stan, školu i kapelu Srca Isusova stradala je i župna crkva. Popucala je žbuka i svi prozori. U noći 20. svibnja iste godine, opljačkali su vjerojatno, partizani župni stan i pritom iz ormara u kancelariji odnijeli najbolji kalež.⁶ Nedugo nakon ubojstva cerovničkog župnika vlč. Dragutina Fifke, kojeg su zaklali četnici 24. svibnja 1943. godine, partizani su u noći 28. lipnja 1943. godine zapalili župni stan, obližnju kapelicu Majke Božje i župnu crkvu Uzašašća Isusova, točno sto godina nakon njezine izgradnje.⁷

¹ Imovnik.

² Zapisnik Cerkovne blagajne sv. Križa u Cerovniku Početkom god: 1871.

³ Spomenica župe Cerovnik, str. 41.

⁴ Zapisnik Cerkovne blagajne sv. Križa u Cerovniku Početkom god: 1871; Uručbeni Zapisnik župe Cerovnik od 1921. dalje, br. 137/1940.

⁵ Opis unutrašnjosti crkve prema sjećanju bivše mežnarice Anke Pavlič (Bencine), r. 1932.

⁶ Spomenica župe Cerovnik, str. 48.

⁷ Zapisnik kanonskog-arhiđakonskog-pohoda (župa Cerovnik) sastavljen 14.IX.1968., str. 9.